

‘ግራ የገባው’ ለ‘ዳያስፖራው’...

ኤፍሬም እንዳለ

Saturday, 12 March 2016 10:31

እንዴት ስነበታችሁላ!

የሚቀጥለው ደብዳቤ አገር ቤት ያለ ‘ግራ የገባው’ የአገር ልጅ ለ‘ዳያስፖራው’ አብሮ አደጉ ጽፎት ሊሆን ይችላል ተብሎ ‘ቢታሰብም’ ቸግር የለውም፡፡

ለውድ አብሮ አደጌ፣ እንደምን ከረምክልኝ፡፡ እኛ እግዚአብሔር ይመስገን ደህና ነን፡፡

እውነት፣ እውነት እልህለሁ በሰው የላክኸው የቃል መልእክት ሲደርስኝ ገረመኝም፣ ግራ ገባኝም፡፡ ከአንተ ለመጨረሻ ጊዜ ሰላምታ ሲደርስኝ አንድ ስምንት ዘጠኝ ዓመት አይሆንም! ለነገሩ አሁን፣ አሁን የምትሰማው ሁሉ አሳስቦህ የት ጉደባ ነው ያለው ብለህ በማጠያያቅህ አመሰግናለሁ፡፡ የላክህልኝ ጉርድ ሸሚዝና ጂንስ ሱሪ ደርሶኛል፡፡ አመሰግናለሁ፡፡

ምን ያህል እንድተለያየን ያወቅሁት ጉርድ ሸሚዝ ስትልክልኝ ነው፡፡ ጉርድ ሸሚዝ ለብሼ አደባባይ ብወጣ ሰው “ብሎ፣ ብሎ ሸሚዙ ውስጥ የመጥረጊያ እንጨት ሰክቶ መሄድ ጀመረ!” ብሎ መዘባባቻ ያደርገኛል፡፡ የድሮው እንዳልመስለህ፡፡ ኑሮና ነገር ተብባረው በምብ ያፈራረሰው የደማስቆ ጎጆ አስመስለውኛል፡፡ እንኳን ጉርድ ሸሚዝ ላደርግ የማደርጋቸው ካናቴራዎች እንኳን እጅ ሙሉ ናቸው፡፡ የሰው አፍ እንዴት እንደሚያንገበግብ አታወቀውም፡፡

አብሮ አደጌ፣ ጻፍልኝ ባልከው መሰረት ይኸው ይኸው ሞገጫጭሬያለሁ፡፡ ደግሞ ደብዳቤው መጨረሻ ላይ ላጥቶጥ ላክልኝ፣ ብሉቤሪ ላክልኝ ምናምን ይለኛል ብለህ አታስብ፡፡

ከቻልክ፣ እንደው የሆነ ቴክኖሎጂ ካለ... የትርፍ ኪሎውንም ከፍለህ ቢሆን በየሻንጣው የ‘አእምሮ’ ሰላም ላክልኝማ፡፡

ስም ጠቅሰህ አብሮ አደጎቻችን እንዴት ናቸው ላልከው ምን ልበልህ... መቼም በስም አልጠቅሰልህም እንጂ ሁለቱ መንገድ ላይ ብቻቸውን እያወሩ መሄድ ከጀመሩ ሰነቡ፡፡ ሲወራጩ ብታያቸው ሀምሌት እንኳን ብቻውን ሲለፈልፍ እንደ እነሱ አይወራጭም፡፡ ሀምሌትን የጠቀስኩት ወይ አንብቤው፣ ወይ በፊልም ወይ በትያትር አይቼው እንዳይመስልህ! ልመሳሰል ብዬ ነው፡፡ ካልተመሳሰልክ መኖር አስቸጋሪ እየሆነ ነው፡፡ ከቴሌና ከሙበራት ሀይል ቢል ሌላ አንብቤ የማላውቀው ሰው ለመምስል ብዬ አነበብኳቸው የምላቸውን መጽሐፍት ብዛት ብታይ... መለስተኛ ቤተ መጽሐፍ ሞልተው ይተርፋሉ፡፡ ይኸውልህ የማስመስል ደዌ አገሬን እያመሳት ነው፡፡ የንጉሥ አነጋገር መሰለብኝ እንዴ!

ሌሎቹ አብሮ አደጎቻችን ደግሞ በድሮ ቋንቋችን ልንገርህና ድክርት ብለዋል፡፡ አንደኛው ያው ውህ እንደሚወድ ድሮም ቢሆን ታወቀዋለህ... ብራንዲ የሚጠጣ ሳይሆን ራሱ የብራንዲ ጦርመሷን መስሎልህል፡፡ ሌላኛው ደግሞ ኃይማኖተኛ ይሁን፣ ፈላስፋ ይሁን፣ መድኃኒት አዋቂ ይሁን ግራ አጋብቶናል፡፡

ይኸውልህ አብሮ አደጎችህ እንዲህ ነን፡፡ ደህና የምንባለው እኛ ደግሞ የጓዳችንንን በጓዳ ደብቀን በአደባባይ ሰው ለመምስል ስንሞክር... “አጅሬው ሁሌ እንደተሰማማህ ነው...” እየተባልን እንኖራለን፡፡

ለነገሩ ጓዳ የሚባል ነገር ድሮ ቀርቷል፡፡ ይኸውልህ ሁለት መኝታ ቤት ኮንዶሚኒየም ተከራይቼልሁለሁ፡፡ ቤት ውስጥ ወዲህ፣ ወዲያ ስንተላለፍ ስለሚጠበን “አንተ እለፍ” “አንቺ እለፊ” እየተባባልን ነው፡፡

መቼም የኑሮ መወደድን ነገር ሳትሰማው አትቀርም፡፡ እኔ ቤት እንኳን ጤፍ በጀንያ ማስቀመጥ ከተወን ስንት ጊዜያችን፡፡ አሁን ያለችንን የጤፍ ዱቄት ሰፋ ባለ አሮጌ ድስት ውስጥ ነው የምናስቀምጠው፡፡ ያልተወደደ ነገር የለም፡፡

በዚህ ላይ ቤት ውስጥ ሰላም ቢኖር መልካም፡፡ ለዘመድ አዝማድ ነግሬ የሰው መዘባበቻ አልሆንም ብዬ እንጂ ሚስቴ የዲት ጉዲት ሆናብኛለች፡፡ እኔ ነኝ እንዴ የበርበሬውን ዋጋ በርበሬ ያደረግሁት! ቢቸግረኝ... “በርበሬ መግዛት ካልቻልን አልጫ እንበላለን” አልኳት፡፡ ምህው አፌን በዘጋው ነው ያልኩት! “ድሮስ አልጫ ወንድ ከአልጫ ሌላ ምን ያውቃል አለችኝ፡፡” ምን ታድርግ... እንደ መቶ ብራችን አቅማ መመናመኑን አየቻ! ይባስ ብላ በራሷ ፈቃድ እንደፈለገችው እያመሸች መምጣት ጀምራለች፡፡ ብቻ መጨረሻችንን ያሳምረው፡፡ “ጎሽ ለልጇ ስትል ተወጋች ሲባል ሰምተህል! የእኔ ሚስት እንኳን ለልጆቿ ብላ ልትወጋ ራሷ ጎሽ ሆና እኔኑ እየወጋችኝ ነው፡፡

ልጆችህ ላልከው መቼም ይመስገን ነው የሚባለው፡፡ ሴቷ ዘንድሮ ስድስተኛ ክፍል ትፈተናለች፡፡ ወንዱ ደግሞ ስምንተኛ ተፈታኝ ነው፡፡ እነሱን ለማስተማር እየለፋሁ ያለሁትን ብነግርህ ትደነግጣለህ፡፡

ከሰው አላንስም፣ ልጆቼን አላሳቅቅም ብዬ ጉዴን በጉያዬ ሸጉጩ የግል ትምህርት ቤት አስገባኳቸው፡፡ ስለገንዘቡ አትጠይቀኝ፣ ስለ

ደሞዜም አትጠይቀኝ። ብነግርህ አማኝ ሆነክም አልሆነክ ተአምር የሚባል ነገር እውነት እንደሆነ ታውቃለህ።

ይኸውልህ ቀና ብለው እንዲሄዱ የሚያደርጋቸው ትምህርት ይቀሰማሉ ብዬ... ለካስ የግል ትምህርት ቤትም ብዙ ጉድ አለ። እሱ ብቻ ይጠብቅልኝ።

አሁን አሁንም መጽሐፍ ግዛ፣ ደብተር ግዛ ማለት ትተውልሁል። አሁን ግዛ የሚሉኝ ስማርትፎንና ላፕቶፕ! በቀደም እንደውም ወንዱ ልጅ መጣና ምን ቢለኝ ጥሩ ነው...

“አባዬ፣ ሰማህ?” አለኝ። እኔ ደግሞ ትምህርት ቤቱ ምን ተፈጠረበት ብዬ...

“አልሰማሁም፣ ምን ተፈጠረ?” አልኩት። ነገ የት ይደርስልኛል ያልኩት ልጄ ምን አለኝ መሰለህ... “አባዬ ሳምሰንግ እኮ ጋላክሲ ኤስ 7 አወጣ!” አለኝልህ። ነገሩ እኮ በተዘዋዋሪ ማመልከቻ ማስገባቱ ነው። የእኔ የአባታቸውን የእጅ ስልክ ብታያት ድሮ በአምስት ብር የምንገዛትን ዲስኮ ሰዓት ትመስላለች። ብቻ... ያንን ያለኝ ዕለት ከአሁን አሁን “ግዛ!” ይለኛል ብዬ እንቅልፍ በዓይኔ ሳይዞር ነው ያደረው።

ከየት ላምጣ! ከየት ላምጣ! ድርጅቱም፣ ግለሰቡም፣ ማህበሩም፣ ምኑም ምናምኑም ኪሳቸንን ነው የሚያየው! “ኧረ ኪሳቸን ባዶ ነው!” ስንል የሚያምነን እያጣን ነው።

ሚዲያውንም ተወው። ‘ፍሪ ፎር አል’ የምትሉትን ሆኖልሁል። ደግሞልህ ዕጣ አልደርስህ ብሎኝ በገዛኋት ዕቁብ የሸመትኳትን ቲቪ በሰላም እንዳላይ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ “ከእኔ በላይ ላሳር፣” የሚል ፎካሪ በዛባት። የፈረደባቸውን ያለፉትን ሰዎች መቃብር እየቆፈሩ ድንጋይ መወርወር የእውቀት ጥግ የሚመስላቸውን ሰዎች ሲያዩ ከማውቃቸው ስኳር፣ ደም ብዛትና ሌሎች በሽታዎቹ በተጨማሪ ስሙን የማላውቀው በሽታም ይይዘኛል። አብሮ አደጌ ስማኝ፣ በአንድ ጊዜ ደም ብዛትም፣ ደም ማነስም የያዘው ብቸኛው ሰው እኔ ሳልሆን አልቀርም! ልቀልድ እንጂ፣ ምን ላድርግ! የእኔዬቷ አገር ውስጥ የማይሆን ነገር የለም።

ይኸውልህ ዘላለማችንን ትናንትን ስንኮንን፣ ትናንትን ስናብጠለጥል የምንኖር እኛ ብቻ ሳንሆን አንቀርም። በዚህ፣ በዚህ እንኳን ጊነስ በቱ ወስጥ ሁሉ መግባት እንችላለን። ነገ የምንለው ነገር እያጣን ነው። አብሮ አደጌ አሳዝኜህ ከሆነ ይቅርታ። ምን ላድርግ...

ባትጠይቀኝ ባልፈለፍኩ። የትኛውን የኃይማኖት አባት እንደምትሰማ እንኳን ግራ የገባ ጊዜ ነው። አገር ሲተራመስ “ኧረ ተወ፣ በፈጣሪ ስም ይዘናችኋል...” የሚል ማግኘቱ ብርቅ ሆኖብናል።

ስማኝ አብሮ አደጌ፣ ለመሆኑ አንተስ እንዴት ነህ? እኔ አንዳንዴ ነጩ ፖሊስ አንድን ምስኪን ጥቁር በአሥራ ምናምን ጥይት ደብድቦ ገደለው ሲባል... ምን ስታደርግ እንዲህ አሰብክ አትበለኝና አንተ ትዝ ትለኛለህ። እንደ ድሮ ሞገደኝነትህ “ምን ታየኛለህ...” ሲልህ “ምናባክ እንዳትሆን!” ብሎት ጥይት ቆጥሮበት እንዳይሆን እላላሁ። የሰይጣን ጆሮ ይደፈን!

ይልቅ ልንገርህ የኳስ ፍቅራችን የት ደርሷል መሰለህ! የኳስ ፍቅር ልበልህ እንጂ! ይኸው የእንግሊዝ ኳስ ቤቴ ገብቶልህ ህጻናቱ ቤቱን እየናጡት ነው። ልጅቷ የአርሴናል ደጋፊ ስትሆን ወንድሟ ደግሞ ማንቼስተር ዩናይትድ ነው። በቀደም ማንቼስተር አሸነፈ መሰለኝ ሲጫጫሁ ጎን ኮንዶሚኒየም ያሉ ሰዎች መጥተው በራችንን አንኳኩተው “ምን ሆናችሁ፣ ሰው ታመመባችሁ እንዴት!” አሉን። እኔ ቤት እኮ ያለው ይሄ ነጻው የዓረቡ ዲቪ ነው። የት ሄደው እንደሚያዩ ግርም ይለኛል።

ይግረምህና አንድ ሰሞን ሚስቴ አንኳን ኳሱን የት እንደምታይ አላውቅም... “እንደው ይሄ ሞሪንሆ የሚሉትን ሰውዬ ስወደው!” ብላኝ ሌሊቱን ቁልጭ ብዬ ነው ያደርኩት።

“አሁን ሞሪንሆን የምታነሳው እኔን ለማስቀናት እንጂ ምኑን አውቃው ነው!” እያልኩ ጨጓራዬን ስልጥ አደርኩልህ። አትታዘበኝና ከመጠርጠሬ የተነሳ ጠዋት መልኬን በመስታወት ሁሉ አይቻለሁ። ጉድ እኮ ነው ሰዎች... የፈለገውን ያህል ፉንጋ ብሆንስ! ባህር ተሻግራ በሞሪንሆ ትፈትነኛለች።

ይኸውልህ አገር የቤቱ እያረረበት የእንግሊዝን ኳስ ያማስላል። ድሮም እንግሊዝ የሚገባው ሰርስሮ ነው። የማዝነው ለልጆቼ።

አብሮ አደጌ ድፍን ወር ባወራልህ የእኛ ነገር አያልቅም። ሌላ ጊዜ አወራልህሁ። ደህና ሁን ጓዴ፣ በዓይነ ስጋ ለመገናኘት ያብቃን። እናንተም ደህና ሰንብቱልኝማ!

- አዲስ አድማስ